C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr. 4r-1566/25 Judecătoria Drochia sediul Central
4-25059684-03-4r-11072025 Judecător V.Robu

D E C I Z I E
În numele Legii
19 septembrie 2025

Colegiul penal al Curţii de Apel Nord,
având în componenţa sa:
Preşedintele şedinţei de judecată Ghenadie Liulca
Judecători Aurelia Andronache, Ludmila Iarmaliuc

a judecat în lipsa părților, în ordine de recurs, recursul declarat de către **Leahu Lidia** împotriva hotărârii Judecătoriei Drochia sediul Central din 10.06.2025, pronunțată pe cazul contravențional de acuzare al acesteia în comiterea contravenției prevăzute de art.47[1] alin.(1) CCo.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele recursului, materialele cauzei, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă:

La data de 10 aprilie 2025, de către agentul constatator din cadrul IP Drochia, Văscăuțanu Vitalie, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 503536, în baza art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional în privința lui Leahu Lidia, pe faptul că, în perioada anului 2024 în s. Drochia, r-nul Drochia, a pretins, a acceptat sau primit personal, sau prin mijlocitor servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă care nu i s-au cuvenit, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul scrutinului electoral și Referendumului republican constituțional din toamna anului 2024.

Pentru fapta descrisă, prin decizia agentului constatator din 10.04.2025, i s-a aplicat sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 750 unități convenționale, ceea ce constituie 37500 lei.

La data de 16.04.2025, nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție, Leahu Lidia, l-a contestat, motivând că, nu este de acord cu procesul-verbal și decizia de sancționare, considerând că a fost adoptată contrar prevederilor legale și în contradicție totală cu circumstanțele de fapt.

Menționând că agentul constatator nu a ținut cont de prevederile art. 7 și 9 din Codul contravențional, nu a examinat obiectiv materialul contravențional și nu a elucidat toate aspectele speței. Nu a anexat nici o probă care să susțină acuzația pentru fapta incriminată.

Agentul nu a stabilit așa circumstanțe importante cum ar fi: când anume ar fi primit acele foloase sau avantaje, indicarea perioadei anul 2024 este abstractă pentru încadrarea în timp a contravenției imputate, cine este sursa care ar fi influența exercitarea dreptului în calitate de alegător, care sunt acele avantaje menționate de agentul constatator, care sunt probele ce ar demonstra legătura cu un partid politic.

Considerând că simpla indicare în procesul verbal a contravenției cu privire la contravenție a articolului care prevede o sancțiune, nu presupune și nici nu demonstrează comiterea contravenției.

Prin hotărârea Judecătoriei Drochia, sediul Central din 10 iunie 2025, contestația înaintată de contravenienta Leahu Lidia asupra deciziei de sancționare din 10.04.2025 și procesului verbal cu privire la contravenție încheiat de agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Drochia în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, s-a respins ca neîntemeiată.

S-au menținut decizia de sancționare din 10.04.2025 și procesul-verbal cu privire la contravenție MAI06503536 din 10.04.2025, emise de agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Drochia, Văscăuțanu Vitalie, prin care Leahu Lidia a fost recunoscută vinovată în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod Contravențional și sancționată cu amendă în mărime de 750 (șapte sute cincizeci) unități convenționale, ceia ce constituie 37500 (treizeci și șapte mii cinci sute) lei.

Hotărârea instanței de fond a fost contestată cu recurs de către contravenienta Leahu Lidia, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârii, cu emiterea unei noi decizii privind admiterea contestației prin anularea procesului-verbal cu privire la contravenției și încetarea procesului contravențional în legătură cu lipsa faptului contravenției.

În susținerea cerințelor recursului recurentul a invocat că, soluția și argumentele instanței de fond sunt neîntemeiate, ilegale, adoptate în contradicție cu circumstanțele cauzei și grave vicii de procedură.

Instanța de fond a considerat că probele anexate la dosar de către agentul constatator demonstrează vinovăția contestatarei pe deplin. Unicul probatoriu la acest dosar este procesul-verbal întocmit în baza propriei aprecieri al agentului de constatare pe care instanța l-a considerat irefutabil, fără să mai examineze alte circumstanțe ale cauzei, poziția şi argumentele contestatarei etc.

Instanța de fond a menționat că contestatara nu a venit cu probe pentru a combate poziția agentului de constatare, şi asta ar înseamnă că concluziile din

procesul verbal sunt veridice şi probate. Instanța a considerat că simpla negare a contravenției nu este suficientă pentru a proba nevinovăția.

Astfel, recurentul consideră că prin hotărârea sa, instanța de fond a încălcat unul din principiile de bază ale unui stat de drept şi principii de bază ale unui proces contravențional/penal principiul prezumției de nevinovăție.

Mai mult ca atât instanța de fond nici nu a încercat să examineze cazul în esența sa, în spiritul standardelor internaționale în materie de alegeri libere și neafectarea dreptului de a fi ales, ceea ce poate fi observat chiar și prin procesul-verbal al ședinței de judecată; a acceptat necondiționat poziția agentului constatator, a ignorat prevederile legale exprese, a interpretat și aplicat eronat norma legală, nu a luat în calcul argumentele recurentului și nici jurisprudența CEDO în cazuri similare. Instanța nu a verificat problemele esențiale ale cauzei; nu a verificat cum agentul constatator și-a realizat dreptul discreționar în activitatea sa.

Consideră că, instanța nu a verificat alte probe decât cele prezentate de agentul constatator. Instanța nu a verificat care este sursa transmiterii banilor, de la cine provin, scopul etc. Instanța nu a verificat dacă acești bani au ajuns anume pe contul recurentului, dacă recurentul este cel care a pretins şi a beneficiat.

Instanța nu a verificat dacă banii au fost transmiși anume pentru a influenta votul la alegeri sau referendum. Instanța nu a verificat dacă fapta prejudiciabilă a avut loc - adică dacă recurentul a dus fapta la bun sfârşit şi a acționat anume după cum prevede fapta contravențională - adică dacă votul său a fost influențat.

La fel, recurentul indică la faptul că, nu există nici o probă care ar confirma că de acel telefon mobil sau de acea aplicație s-a folosit recurentul, sau că există o probă că recurentul a primit transfer de bani. Nu există nicio probă care ar confirma că recurentul a ridicat careva sume de bani. În final nu există nicio probă care ar confirma că banii au fost transmiși cu scop de corupere electorală și în genere dacă recurentul a participat la alegeri şi cum a votat.

Mai invocă recurentul că, unica pretinsă probă a poliției ar fi o oarecare listă precum că există un mesaj de la o bancă străină pe un număr de telefon precum că ar fi existat un transfer, date care nici nu au fost verificate corespunzător. Dar nici aceste pretinse probe nu au fost prezentate.

Totodată, agentul constatator nu a verificat dacă de numărul de telefon pe care ar fi venit un mesaj SMS de la o bancă ar fi fost utilizat anume de către contravenient. Nu a fost nici într-un fel înlăturată ipoteza că numărul de telefon poate fi utilizat de către o persoană terță. Prin urmare, fapta incriminată este bazată doar pe constatări subiective personale şi presupuneri ale agentului constatator, bazate pe unele informații indirecte şi interpretabile ambiguu.

Agentul constatator nici nu a făcut referire care probe concrete i-a permis să conchidă comiterea faptei indicate în procesul verbal. Simpla instalare a unei

aplicații bancare sau un mesaj SMS nu este o încălcare a legii şi nu poate fi sancționată, mai ales că nu este demonstrată vinovăția persoanei că ar fi primit bani anume cu scopul de a exercita sau nu un drept electoral.

Totodată consideră că, instanța a ignorat argumentul cu privire la proporția sancțiunii. Instanța a refuzat să examineze speța sub prisma individualizării pedepsei.

Fără o analiză pertinentă şi o individualizare a faptei, fără a lua în calcul circumstanțe obiective a fost aplicată o amendă mare/maximă prevăzută de lege 750 unități convenționale. De ce a fost aplicată sancțiunea maximă nu a fost motivat. Consideră că în acest sens, a fost sfidat grav principiul proporționalității între faptă şi sancțiune.

La fel, consideră că prin omisiunea instanței de fond de a răspunde argumentelor invocate în cererea de chemare în judecată, recurentul este îndreptățit să susțină că actul judecătoresc nu este suficient motivat şi că poziția sa în speța dată nu a fost examinată în mod echitabil, ceea ce presupune încălcarea art. 6 din Convenția Europeană.

În final recurentul a menționat că, din motivele expuse în prezenta cerere, deoarece în speță procesul-verbal cu privire la contravenție este lovit de nulitate absolută, dar şi în lipsa unor probe incontestabile care să demonstreze potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil, persistența la speță a faptei contravenționale şi a comiterii ei de către acuzatul contravențional, prezumția de nevinovăție nu a fost răsturnată, ajung la concluzia că procesul contravențional urmează a fi încetat, în legătură cu nulitatea acestuia şi anulată decizia de sancționare din motiv că nu este întrunită fapta contravenției.

Potrivit prevederilor art. 471 alin. (1), (2) Cod contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. **(2)** Instanța de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului şi a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței, însă până la data examinării recursului, părțile nu au depus referință asupra recursului declarat.

Verificând argumentele invocate în recurs, studiind materialele cauzei, Colegiul penal consideră că recursul contravenientului Leahu Lidia, declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Drochia, sediul Central din 10 iunie 2025, urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea hotărârii contestate, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 473 alin. (1) lit. c) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs adoptă una dintre următoarele decizii: 1) respinge recursul şi menține hotărârea atacată dacă recursul: c) este nefondat.

Se menționează că hotărârile judecătorești contravenționale pot fi atacate cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, și numai în temeiurile prevăzute de art. 466 Cod contravențional.

În conformitate cu art. 448 alin. (1) Cod contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sunt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447^1 alin. (8).

În conformitate cu art. 394 alin. (4) Cod contravențional, judecarea cauzei în ședință judiciară va fi argumentată şi efectuată cu respectarea tuturor regulilor de procedură judiciară.

Conform art. 458 alin. (1) Cod contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancționării şi, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Dispoziția art. 462 alin. (1) Cod contravențional, statuează că, hotărârea judecătorească va fi legală, întemeiată şi motivată.

Raportând la caz prevederile legale enunțate supra, Colegiul penal stabilește că judecarea cauzei trebuie să fie argumentată, potrivit normelor de procedură contravențională și cu stabilirea tuturor aspectelor pentru soluționarea justă a cazului, în urma căruia instanța de judecată emite o hotărâre legală, întemeiată și motivată.

În motivarea acestei concluzii Colegiul reține constatarea corectă de către instanța de fond a împrejurărilor de fapt și aspectelor de drept ce au importanță pentru justa soluționare a cauzei, astfel că, hotărârea pronunțată rămâne a fi una corectă, legală și întemeiată, adoptată în strictă conformitate cu cerințele normelor procesual-contravenționale prevăzute de art. 453-462 Cod contravențional, fiind bazată pe o apreciere obiectivă a probelor acumulate pe caz și reflectând motivele de respingere a contestației.

Hotărârea judecătorească cuprinde circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, astfel fiind dată în conformitate cu prevederile art. 462 Cod contravențional.

Reieșind din materialele cauzei, instanța de fond corect a respins contestația lui Leahu Lidia împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 503536 din 10.04.2025 și deciziei agentului constatator întocmite în temeiul art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, ținând cont de circumstanțele cauzei prin prisma art. 448 Cod contravențional.

În acest context instanța de recurs reține că, potrivit art. 381 alin. (4) Cod contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât şi cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum şi circumstanțele atenuante sau agravante.

Conform art. 440 alin. (1) Cod contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Potrivit art. 375 alin. (3) Cod contravențional, concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

În corespundere cu prevederile art. 425 alin. (1), (2), (3) Cod contravențional, probele sânt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției şi la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. **(2)** În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. **(3)** Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze

cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu procesul-verbal întocmit.

La caz, Colegiul indică că vina contravenientului se probează prin: **1)** procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 503536 din 10.04.2025 (f.d.21); **2)** informație despre utilizatorul numărului SIM ***** s-a dovedit a fi Leahu Lidia, care în perioada de referință a Legii nr. 230 din 31.07.2024, în vigoare din 15.08.2024 (prin care a fost introdusă norma juridică prevăzută de art. 47^1 Cod Contravențional), în perioada 19.08.2024 – 14.10.2024 a primit prin intermediul aplicației mobile cu identificatorul „PSB" (Federația Rusă) 6 (șase) mesaje de intrare privind expedierea mijloacelor bănești (f.d.18-19); **3)** raport de analiză informațional-criminală efectuat în temeiul cauzei penale nr. 2023970322, conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 181^3 și art. 243 alin. (3) lit. a), b) Cod penal (f.d.13-17); **4)** proces-verbal de audiere a persoanei în privința căreia a fost pornit proces contravențional din 10.04.2025 (f.d.20).

Mai mult, Colegiul penal reține că procesul-verbal cu privire la contravenție din 10.04.2025 a fost întocmit în prezența lui Leahu Lidia, care a semnat fără a invoca careva obiecții, inclusiv la semnat și la rubrica nr. 18, 19, unde se specifică faptul că recunoaște săvârșirea contravenției și acceptă sancțiunea stabilită, precum și aducerii la cunoștință a drepturilor și obligațiilor. Astfel, se constată că Leahu Lidia a recunoscut faptul comiterii contravenției imputate.

În susținerea fermității hotărârii instanței de judecată, instanța de recurs conchide că, fapta prejudiciabilă comisă de către Leahu Lidia se deduce în mod expres prin prisma informației obținută în cadrul măsurii speciale de investigații prevăzute de art. 138^6 CPP „identificarea abonatului sau a utilizatorului unei rețele de comunicații electronice", se atestă faptul că, contravenienta a comis încălcarea prevăzută la art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, iar circumstanțele referitoare la atingerea rezultatului scontat, cât și faptul primirii propriu-zise sau nu a remunerației ilicite, nu influențează asupra calificării juridice a acțiunilor contravenientului, or realizarea acțiunilor de acceptare și primire ca elemente constitutive ale laturii obiective a contravenției de corupere electorală pasivă, are o componență formală, iar consumarea acesteia se realizează în momentul comiterii uneia din acțiunile alternative prevăzute la art. 47^1 Cod contravențional, fără a fi necesară atingerea scopului scontat.

Pe acest segment, Colegiul penal reține că s-a expus și Curtea Constituțională unde potrivit pct. 310 din decizia de inadmisibilitate privind excepțiile de neconstituționalitate a unor prevederi din articolul 47^1 din Codul contravențional din 21.01.2025, a indicat că, art. 47^1 alin. (1) descrie doar fapta, nu şi urmarea prejudiciabilă. Altfel spus, contravenția în discuție este una formală și nu obligă autoritățile să verifice dacă alegătorul a votat pentru candidatul sau pentru partidul politic care l-a corupt.

Astfel, în măsura în care contravenția reglementată de art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional fiind una formală, nu este necesar ca banii să fie retrași sau folosiți, fapta contravențională fiind consumată în momentul acceptării sau primirii mijloacelor bănești, chiar și la nivel de intenție confirmată prin acțiune, la caz acțiunea realizându-se prin instalarea aplicației în telefonul mobil și recepționarea mesajelor.

Astfel, nu este relevantă dovada retragerii fizice a banilor, iar realizarea efectivă a scopului (votul propriu-zis) nu este cerută de norma legală pentru a reține contravenția.

În asemenea circumstanțe, Colegiul penal constată că agentul constatator a examinat cauza sub toate aspectele şi just a ajuns la concluzia în ceea ce privește vinovăția contravenientului Leahu Lidia în comiterea contravenției incriminate, care a fost integral dovedită prin probele pertinente și concludente acumulate de către agentul constatator și cercetate în cadrul ședinței de judecată a instanței de fond, verificate de către instanța de recurs, iar Leahu Lidia nu a prezentat instanței careva probe pertinente și concludente, în corespundere cu principiul contradictorialității, în combaterea celor constatate de către agentul constatator, de aceea faptele constatate de către agentul constatator corect au fost apreciate de către instanța de fond ca fiind veridice, reflectând evenimentele ce au avut loc în realitate.

În altă ordine de idei, Colegiul analizând procesul-verbal cu privire la contravenție evidențiază că agentul constatator nu a admis careva omisiuni sau derogări de la art. 443 Cod contravențional care ar afecta fondul cauzei și nu pot fi acoperite de instanța de judecată.

În consecință, Colegiul denotă că instanța de fond a pronunțat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, iar în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care infirmă/afirmă acuzația, precum și criteriile care au stat la individualizarea pedepsei, permițând părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*Hotărârea CtEDO Garcia Ruiz versus Spania*).

Argumentele privind lipsa în acțiunile lui Leahu Lidia a elementelor constitutive ale contravenției incriminate, Colegiul penal ține a menționa faptul că anume prin instalarea aplicației PSB Bank în telefonul personal și recepționarea mesajelor de expediere a mijloacelor financiare, se atestă cu certitudine esența volumului necesar pentru încadrarea juridică a acțiunilor sale prin prisma contravenției prevăzute de art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional, iar circumstanțele referitoare la atingerea rezultatului scontat, cât și faptul primirii propriu-zise a remunerației ilicite, nu influențează asupra calificării juridice a acțiunilor contravenientului.

Prin urmare, Colegiul penal ține a susține poziția primei instanțe referitor la faptul că, din probatoriul cumulat este demonstrat că, Leahu Lidia se folosește de numărul de telefon și pe dispozitivul în care este instalată cartela SIM cu nr. de telefon *****, a fost instalată aplicația PSB, iar în perioadele nominalizate supra a fost accesată aplicația PSB, prin urmare fiind demonstrat pretinderea la bunuri, servicii, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă care nu i se cuvin, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor.

De rând cu acesta, Colegiul penal nu poate accepta argumentul privind inadmisibilitatea înscrisurilor prezentate de către agentul constatator obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații, or aceste date au fost obținute în cadrul unui proces valid, cu respectarea tuturor garanțiilor procesuale și a dreptului privind protecția vieții private și a secretului corespondenței lui Leahu Lidia, astfel prin prisma *extrasului din rezultatul MSI-Anexa nr. 1, colectarea de informații de la furnizorii de servicii de comunicații electronice privind aplicația mobilă – colectare „Moldcell”* s-a demonstrat în mod incontestabil implicarea celei din urmă în cadrul unor activități ilegale care în esență a subminat procesul democratic al alegerilor avute loc la 20 octombrie 2024, neavând astfel importanță juridică dacă alegătorul a votat pentru candidatul sau pentru partidul politic care l-a corupt.

Subsecvent, instanța de recurs ține a trece în revistă că, înscrisurile prezentate de către agentul constatator obținute în cadrul MSI nu pot fi considerate improprii procedurii contravenționale în cauza lui Leahu Lidia, or tocmai rezultatul acestor acțiuni au și fructificat atingerea scopului scontat în constatarea subiectului activ al contravenției care datorită activității sale active a dus la lezarea principiilor democratice al alegerilor nominalizate.

Într-o altă ordine de idei, Colegiul penal menționează că de către Procuratura Anticorupție se desfășoară urmărirea penală nr. 2023970322 pe indicii calificativii ale infracțiunilor prevăzute la art. 181^3, art. 243 alin. (3) lit. a) și b) și art. 284 alin. (1) Cod penal, iar în rezultatul acțiunilor de urmărire penală s-a stabilit coruperea electorală a mai multor cetățeni ai RM de către reprezentanții partidelor afiliate lui Ilan Șor, iar faptul dat a generat intentarea mai multor procese contravenționale în vederea verificării informațiilor preliminare stabilite în baza rezultatelor MSI, iar ca urmare a adeveririi acestor informații, au fost trase la răspundere contravențională persoanele vinovate, inclusiv și Leahu Lidia.

În atare circumstanțe, se relevă pertinența și admisibilitatea probelor acumulate în cadrul MSI, or, anume în rezultatul acestor măsurii a fost stabilit cercul persoanelor implicate în corupere electorală, cu alte cuvinte, acestea au constituit un început de probă *(prima facie case)*, care examinate în mod logic şi în coraport cu alte circumstanțe pot să convingă un juriu independent (judecător) despre existența elementelor contravenției.

Subsecvent, instanța de recurs conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate, nu au fost răsturnate, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constatată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate, or, lui Leahu Lidia i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal cu privire la contravenție, propunând probe în dovedirea susținerilor sale, însă, în lipsa unor date obiective care ar pune la îndoială învinuirea adusă celei din urmă, Colegiul conchide că probele acuzării sunt pe măsură să ducă la respingerea recursului, totodată la menținerea fără modificări a soluției emise de prima instanță.

În concluzie Colegiul penal notează că, nici un motiv din cele indicate în dispozițiile normelor cuprinse la art. 466 Cod contravențional nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept și care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate, iar o hotărâre legală nu poate fi casată din motive formale.

Astfel, reieșind din cele menționate, Colegiul penal consideră necesar de a respinge ca nefondat recursul contravenientului Leahu Lidia declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Drochia, sediul Central din 10 iunie 2025, fără modificări.

În conformitate cu prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit.c) CCo, Colegiul penal, -

D E C I D E:

Recursul declarat de către **Leahu Lidia** împotriva hotărârii Judecătoriei Drochia sediul Central din 10.06.2025, pronunțată pe cazul contravențional de acuzare al acesteia în comiterea contravenției prevăzute de art.47[1] alin.(1) CCo, se respinge ca nefondat, cu menținerea hotărârii fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței: Judecător: Judecător:

Copia corespunde originalului.